

39. Den falske riddaren.

Helsingfors, Svenssons saml. 19, 12.
Ur osignerat häfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Och herr Peder han gångar upp till
jungfrubur,
— lindelöven gröna —
till sköna jungfrun talade herr Peder nu.
— men mycket sker uti lönndom —
2. »Och vill sköna jungfrun med mig
härifrån gå,
så skall ni bliva frua uppå min gård.
3. Jag femton par hästar har uti mitt
stall,
och tjuo par svenner med dem rida vall.
4. Och oxar och kor jag har utan tal,
och därtill av får än ett hundradetal.
5. Och fartyg så har jag på sjöböl-
jan blå,
och om något fattas, så kan jag det få.
6. I given åt mig handen och hjärtat
med,
ej någon skall röra ett hårstrå på er.»
7. Sköna jungfrun skådar på herr Pe-
der ned:
»Nej, aldrig så bliver jag frua åt er.
8. Nej hellre så vill jag en svinaherde
ta,
för han kan sin ära ännu hava kvar.»
9. Sköna jungfrun tager sin silver-
skafta kniv,
hon stack så herr Peder såsom man stic-
ker svin.
10. Sköna jungfrun ropar på sina pi-
gor små:
»Herr Peders lik på gården I nu draga
mål!»
11. Sköna jungfrun sade: »En bättre
man jag tar,
en riddare tar jag, som än har äran kvar.
12. Så sadlen nu upp min gångare
så grå,
jag skall mig begiva till konungens gård.»
13. Och sköna jungfrun framföre ko-
nungen står:
»Herr Peder han ligger nu död uppå min
gård.»
14. Och ligger herr Peder död på
eder gård,
han må sig själver skulda, att döden
han får.
15. Och konungen bjöd sköna jung-
frun sin hand,
— lindelöven gröna —
gav henne gullkronan och drottninga-
namn.
— men mycket sker uti lönndom —